

РЕШЕНИЕ

№ 38585

гр. София, 06.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 28.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7667** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. А. – гражданин на С., чрез адв. Б. срещу Решение № 171X/26.05.2026г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС – РПЦ Х., с което не е допусната последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на решението, поради съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби, както и с целта на закона. Твърди се, че след датата на първоначалния отказ в родната провинция Д. ез-3. на жалбоподателя са настъпили фундаментални промени, които административният орган е пренебрегнал. Цитира се Решение № 21878 от 25.06.2025 г. на АССГ и се акцентира, че през септември-октомври 2025 г. SDF са провели мащабни хайки за насилствена мобилизация на мъже в боеспособна възраст. Набляга се в жалбата на хуманитарната катастрофа в С. и позицията на ВКБООН от април 2026 г. Приложени са доказателства - доклади, отговори от МВнР. Твърди се, че органът е излязъл извън компетентността си по чл. 76б от ЗУБ, като е направено недопустимо произнасяне по съществуващото на молбата на жалбоподателя и неправилно е тълкуван изразът „нови обстоятелства“, като е игнориран индивидуалният рисков профил. ДАБ формално се позовава на възрастта на кандидата за предоставяне на международна закрила, за да отхвърли риска от мобилизация. Административният орган е изброил формално представените от жалбоподателя множество писмени доказателства по смисъла на ЗУБ, без да анализира съдържанието им за конкретната цел на производството, а именно дали са нови в сравнение с предходното производство. Обжалваното решение, ако бъде изпълнено, би довело до връщането на молителя в С. в пряко нарушение на абсолютната забрана по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ и

чл. 3 от ЕКПЧ. Този принцип е императивен и съгласно практиката на ВАС, административният орган е длъжен да изследва дали връщането би го нарушило, дори когато намира молбата за закрила за неоснователна по същество. В случая е налице пряка и лична заплаха - задочна присъда, която административният орган е пренебрегнал. Дори и да се приеме, че липсва индивидуализиран риск, общата обстановка в региона на произход на молителя - провинция Д. ез-3. - е достатъчно опасна, за да обоснове предоставяне на закрила по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Връщането на молителя в С. би представлявало пряко нарушение на принципа non-refoulement, което налага отмяна на оспорения отказ.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Д., поддържа жалбата. Заявява чрез преводач, че не желае да се завърне в С., защото племената го издирват. Ако се завърне ще има проблем с кюрдите, не иска да е войник и да носи оръжие. Представя като ново доказателство с превод на български документ от Общинския съвет на град Ал – Т., обл. Д. ез-3., който според адвоката удостоверява наличие на племенно кръвно отмъщение и риск за живота и сигурността на жалбоподателя в С. при завръщането му там.

Ответникът – Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците - Министерски съвет РПЦ Х. не изпраща представител. Постъпила е писмена защита от ст. юрк. Р. с приложена Справка МД-02-342/09.09.2026г. на отдел „Международна дейност“, дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ, относно актуалната обществено – политическа и икономическа обстановка в С. и по-конкретно обл. Д. А. (на други места Д. ез – 3.), както и Справка за влиянието на племенните структури в С. – брой, племенно право, наказания, наличие на кръвни вражди и убийства за отмъщение.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Процедурата е по подадена последваща молба за международна закрила от 05.05.2026г. до Председателя на Държавна агенция за бежанците от М. А. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН].

За първи път молителят е поискал закрила с молба от 05.09.2024г., по която кандидатът е регистриран като М. А. А. от мъжки пол, [дата на раждане] в С., общ. А., гражданин на С., арабин, мюсюлманин – сунит. С решение № 2173 от 05.03.2025г. на Председателя на ДАБ му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. С Решение № 3928/17.04.2025г., по адм. дело № 657/2025г. Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин, което е потвърдено с Решение № 9437/08.10.2025 г. по адм. дело № 5840/2025 г. от ВАС.

Настоящата последваща молба на чуждия гражданин е депозирана в ДАБ при МС на 05.05.2026г., според решението. По реда на чл. 76а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, административният орган е преценил нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Молителят е заявил наличие на нови обстоятелства от съществено значение, относно личното му положение и държавата му по произход. В молбата е посочил, че е роден и израснал в [населено място], провинция Д. аз-3. - район, който през целия сирийски конфликт бил арена на тежки боеве. През 2014 година напуснал С., поради превземането на селото му от ДАЕШ, бомбардировките и отказ да бъде мобилизиран. Отслужил военната служба 1998-2001г., семейството му съпруга и деца били в Л.. Постановеното решение, с което му била отказана международна закрила, било основано на информация за страната му на произход към януари 2025 г., като информацията отразявала временно и нетрайно подобрене на обстановката и не отчитала последвалата драматична ескалация на насилието и хуманитарната криза в неговия

роден район Д. ез- 3.. Тези обстоятелства били нови по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. В неговия случай това означавало задължителна мобилизация, поради отслужването от него на наборния ангажимент в редовната армия по времето на А.. Молителят се чувствал заплашен от смърт в момент на ескалация от кюрдите, които били мнозинство в региона. Твърди, че връщането му би го изложило на реална опасност от глад, болести и невъзможност за оцеляване. Липсвала ефективна държавна закрила и вътрешна алтернатива.

Интервюиращ орган при РПЦ Х. е извършил анализ на всички приложения към последващата молба доказателства и твърдения, както и на заявеното по време на предходното производство за международна закрила. По време на предходното производство, при проведеното на 07.11.2024г. интервю, М. А. А. е разказал, че е живял в [населено място], област Д. А.. През 2014 година е напуснал С., защото селото било превзето от ДАЕШ и от редовната армия започнали да бомбардират целия район. Молителят очаквал да бъде потърсен за запас от редовната армия. Изразил е нежеланието си да отиде в казарма, защото не искал да участва във войната. Твърди, че е отбил задължителната военна служба, в периода от 1998 година до 2001 година. Освен това от ДАЕШ давали пари на хората, за да се присъединят към тях, но на него лично не му предложили. Поради тези причини заминал за Л., а след една година при него отишло и семейството му. В Л. работил нелегално, като бояджия в строителството в [населено място]. Решил да напусне Л., защото икономическото положение било лошо, имало война в страната и не давали на сирийците работа. Стойността на ливанската лира паднала много и не можел да изкара пари за прехраната на своето семейство. През 2024 година се върнал в С., но само, за да премине транзитно през страната. Не останал в своята родина, защото не било спокойно, имало бомби и война. Според молителя, [населено място] в момента било под контрола на редовната армия. Съпругата и децата му останали в Л.. Твърди, че не е членувал в политическа партия или организация. Няма проблем с властите в своята родина. В С. не е бил арестуван, нито осъждан. Изрично заявява, че спрямо него не е упражнено насилие и не е получавал заплахи. Няма проблем във връзка с етническата си и религиозна принадлежност.

Кандидатът за закрила споделя, че нямало спокоен район в С., където да се премести. Лично не е виждал сражения, но от своята майка разбрал, че къщата му е била разрушена в А.. Молителят чул, че преди 3 - 4 месеца до [населено място], двама души са били убити от въоръжени хора, но не знаел точно от кои. В С. останали майка му и една сестра, които живеели в [населено място], област Р.. Подал молба за закрила в Република България, защото можел да си намери работа по своята професия като бояджия.

Административният орган е приел, че анализът на информацията от приложенията към последващата молба писмени доказателства, относно обстановката в С., не обосновава извод за наличие на „безогледно насилие“ в смисъла на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС, достигащо степен на изключително висок интензитет, при който всяко цивилно лице би било изложено на реален риск единствено поради присъствието си на територията на страната. Макар да се отчита продължаваща нестабилност, хуманитарна криза и инциденти на насилие в отделни райони, същите са географски и ситуационно ограничени. Същите не могат да бъдат определени, като отговарящи на критерия за „безогледно насилие“. Във връзка с твърдението му, че за него съществува риск от принудителна мобилизация е прието, че същото не се подкрепя от наличната актуална информация за страната на произход – цитира се справка на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС с вх. № МД-02-155/15.04.2026г., според която задължителният „Дълг за самоотбрана“, налаган от кюрдските сили (SDF), се прилага спрямо мъже, родени в периода 1998 г. - 2006/2007г., а молителят е роден през 1978г., поради което не попада във възрастовата категория лица, подлежащи на мобилизация. Поради това, според решението на интервюиращия

орган не може да се приеме, че за молителя е налице реален и индивидуален риск от принудителна мобилизация при евентуално завръщане в С..

При анализа на актуалната обстановка в С. е възприето посоченото в информационна справка с вх. № МД-02-189 от 14.05.2026г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, съдържаща информация за общото положение в С. и актуалната политическа и икономическа обстановка в страната, според която: „След десетилетия на управление на партия БААС и фамилията А., С. в момента е в преходен период, ръководен от временно правителство, свързано с А. ал-Ш., по-известен с предишното си име А. М. ал-Д., след като неговата организация HTS пое контрола над Д. през декември 2024 г.“

След извършения анализ интервюиращият орган е заключил, че ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години се е подобрила значително, липсва въоръжен вътрешен или международен конфликт, който да е на ниво пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че сигурността на кандидатът ще бъде застрашена от самия факт на присъствието му в С.. Несигурното положение в отделни райони на страната е резултат на инцидентни прояви, които не могат да бъдат определени, като отговарящи на критерия за безогледно насилие. Въпреки сложната ситуация в С., страната се връща обратно към нормалния живот, след падането на режима на Б. А., като при евентуалното завръщане на кандидата за международна закрила в родината му, това не би довело до неблагоприятни последици за него. В същия смисъл са анализирани представените отговори на МВНР, Доклад на Б., съдържащ данни за принуда, спрямо сирийски граждани за връщането им в държавата им на произход, които не доказват промяна в личното му положение, нито промяна в държавата му по произход.

Като е прието, че молителят не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или за държавата му по произход е постановено на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците оспореното Решение № 171X/26.05.2026г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС – РПЦ Х., с което не е допусната последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Спецификата на производството по чл. 76б от ЗУБ изисква нови релевантни факти и обстоятелства от значение за личния статус на молителя или за ситуацията в държавата му по произход. Целта на закона е да предотврати неограниченото преповтаряне на едни и същи бежански истории, но същевременно да гарантира правото на закрила, ако жизнената ситуация на търсещия закрила се е изменила значително след първия отказ.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят е направил напълно нови твърдения, които не се съдържат в молбата му за международна закрила с рег. № УП 34488/29.04.26г. и вх. № КП-01-1252/29.04.2026г., нахождаща се на лист 183 от делото. Заявил е, че не желае да се завърне в С., защото племената го издирват, като в подкрепа на това свое твърдение е представил с превод на български ново доказателство - документ от Общинския съвет на град Ал – Т., обл. Д. ез-3., за наличие на племенно кръвно отмъщение и риск за живота и сигурността му в С., в случай че се завърне там. В оспореното пред настоящата инстанция Решение №171X/26.05.26г. на интервюиращия орган, както входящият номер, така и датата на разгледаната последваща молба не съвпадат с приложената по делото на лист 183 Молба за международна закрила (рег. № УП 34488/29.04.26г. и вх. № КП-01-1252/29.04.2026г.), като в решението е цитирана последваща

молба с № КП-01-1288/05.05.2026г. Поради това съдът намира, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до невъзможност да се прецени това ново по смисъла на чл.76б, ал.1 от ЗУБ обстоятелство в личното положение на молителя дали е било заявено от него в производството пред интервюиращия орган и бил ли е той длъжен да го разгледа. В мотивите на решението не е обсъждано твърдение за страх от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група (принадлежност на молителя към определено враждуващо племе), който е основният му страх, заявен пред съда и основание за предоставяне на закрила по чл. 8 от ЗУБ. По смисъла на същия закон субекти, извършващи преследване, могат да бъдат освен държавата и партии и организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, също и недържавни субекти, когато може да бъде доказано, че държавата и партии и организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Поради горното, решението следва да се отмени, а преписката следва да се върне на административния орган за разглеждане по същество на последващата молба, след като се уточни нейната дата и съдържание, включително чрез провеждане на лично интервю, в което да се зададат въпроси на молителя във връзка с направените от него нови твърдения за страх от преследване и да се обсъди новопредставеното пред съда писмено доказателство на арабски език (лист 321), като при нужда на същото да се направи нов, официален превод. Мотивиран от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, първо отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. А. – гражданин на С., Решение № 171Х/26.05.2026г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС – РПЦ Х., с което не е допусната негова последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА преписката на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново произнасяне по последваща молба за международна закрила на М. А. А., при спазване на задължителните указания по прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: